Lietas Nr. 11130102112
Lietas arhīva Nr. K39-0106-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 20.februārī

Valmieras rajona tiesa

tiesnese G.Krieviņa

piedaloties prokuroram S.Novikam,

pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību /laupīšanu/.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2012.gada 11.decembrī ap plkst.20.00 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties/adrese/, istabiņā Nr.119, pieejot pie /pers. B/, pieprasīja /pers. B/ iedot viņam piederošo mobilo telefonu, lai veiktu zvanu un saņemot atteikumu no /pers. B/, mantkārīgu tieksmju vadīts, lai pārvarētu cietušā pretošanos, ar dūri nemazāk kā vienu reizi tīši iesita /pers. B/ pa seju, nodarot viņam miesas bojājumus: galvas sasitumu ar ādas nobrāzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Pēc pielietotās vardarbības /pers. B/ nokrita uz grīdas un /pers. A/ mantkārīgu tieksmju vadīts izrāva no /pers. B/ rokas /pers. B/ piederošo mobilo telefonu Nokia 6210 Navigator Ls 40 /56,91 *euro*/ vērtībā ar tajā esošo SIM karti ,,Zelta zivtiņa" Ls 0,99 /1,41 *euro*/ vērtībā un sarunu kredītu Ls 0,40 /0,57 *euro*/ vērtībā, tādejādi /pers. A/ kopumā nolaupīja /pers. B/ piederošo mantu Ls 41,39 /58,89 *euro*/ vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Cietušais/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 41,39 /58,89 *euro*/ apmērā /lietas 5.-6.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju Ls 41,39 /58,89 *euro*/ apmērā atzina par pamatotu un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, apsūdzētā /pers. A/ viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju Ls 41,39 /58,89 *euro*/ apmērā atzina par pamatotu un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, jo viņš ar savām darbībām izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību /laupīšanu/.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos

apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus konstatēts, ka /pers. A/ kopš 2007.gada 6.marta valstī nav deklarēta dzīvesvieta /lietas 98.lapa/, faktiskā dzīvesvieta līdz viņa apcietināšanai 2014.gada 3.janvārī, bija /adrese/, apgādājamo nav, /pers. A/ ir vidējā izglītība, algotu darbu nestrādā. /pers. A/ agrāk bijis sodīts 9 /deviņas/ reizes:

1) 1989.gada 10.jūlijā Valmieras rajona tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, soda izpilde atlikta uz 1 gadu 6 mēnešiem;

2)1991.gada 4.jūlijā Valmieras rajona tautas tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem;

3) 1994.gada 14.jūlijā Valmieras rajona tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem;

4) 1997.gada 2.maijā Valmieras rajona tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem;

5) 1999.gada 24.septembrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu;

6) 2000.gada 24.februārī Valmieras rajona tiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem;

7) 2001.gada 10.septembrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem;

8) 2006.gada 11.oktobrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 116.panta ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem;

9) 2011.gada 1.novembrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 1 mēnesi, 2012.gada 16.novembrī atbrīvots pēc soda izciešanas no Jēkabpils cietuma, sodāmība likumā noteiktā kārtībā nav dzēsta /lietas 81.-87. un 97.lapa/, administratīvi sodīts 16 /sešpadsmit/ reizes, ziņas par sodu izciešanu lietā nav /lietas 88.-89.lapa/. No SIA „Vidzemes slimnīca" izziņas izriet, ka /pers. A/ narkologa uzskaitē nav. Psihiatra uzskaitē sastāvējis no 1984.gada līdz 1999.gadam ar diagnozi: emocionāli trula tipa psihopātija /lietas 91.lapa/. No apsūdzētā /pers. A/ raksturojuma, kuru izsniedzis Jēkabpils cietums, redzams, ka /pers. A/ sodu izcieta slēgtā cietuma zemākajā režīma pakāpē. Soda izpildes laikā /pers. A/ disciplinārsodi tika piemēroti 14 reizes. Pēdējo reizi disciplinārsods tika piemērots 2012.gada 8.augustā par to, ka viņam nebija piestiprināta vizītkarte - tika izteikts rājiens. Pārējie disciplinārsodi tika piemēroti par dienas kārtības prasību neievērošanu un atteikšanos atrasties dzīvojamā zonā. 7 disciplinārsodi tika piemēroti Jēkabpils cietumā. Pamudinājumi notiesātajam /pers. A/ netika piemēroti. Notiesātajam /pers. A/ bija pamatskolas izglītība. Atrodoties Jēkabpils cietumā izglītojošās programmās nepiedalījās. Atrodoties Jēkabpils cietumā ar apmaksātu darbu netika nodarbināts, sakarā ar darba vietu trūkumu. Piedalījās cietuma teritorijas labiekārtošanas darbu veikšanā. Saskarsmē ar cietuma administrāciju bija korekts, pieklājīgs, taktisks. Centās ievērot iekšējās kārtības noteikumus un uzvedības normas. Pret cietuma administrāciju noskaņots neitrāli. Savstarpējās attiecības ar cietiem notiesātajiem bija sarežģītas, sakarā ar ko izcieta sodu kameras režīmā. Konflikti ar citiem notiesātajiem kamerā nebija. Pēc rakstura mazrunīgs, noslēgts, stūrgalvīgs, pašpārliecināts, viltīgs. Kopumā raksturojas negatīvi. Uzturēja kontaktus ar radiniekiem. Regulāri sarakstījās un sazvanījās. Viņi centās pozitīvi ietekmēt notiesāto un /pers. A/ centās saglabāt sociāli derīgas attiecības ar radiniekiem. Individuālās sarunās notiesātais savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzina. /pers. A/ uzvedību Jēkabpils cietuma administrācija novērtē kā negatīvu /lietas 94.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus liecināja, ka nožēlo izdarīto, dzīvojis, līdz apcietināts 2014.gada 3.janvārī par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, viens sociālajā dzīvoklī /adrese A/, viņam ir vidējā izglītība, apgādājamo nav, oficiāls darbs nav, likumīga iztikas avota nav, īslaicīgi strādājis dažādus gadījuma darbus mežizstrādē, kokzāģētavās, nenoliedza, ka lieto alkoholu, taču atkarību viņam nav, administratīvos sodus nav izcietis, jo par to esamību neko nezina, nenoliedza, ka kopumā sodīts deviņas reizes, sodi bijuši saistīti ar brīvības atņemšanu, vēl tiesā atrodas krimināl process, kas noteikts izskatīšanai, kurā viņš apsūdzēts pēc Krimināllikuma 269.panta. /pers. A/ liecināja, ka ir darbspējīgs, gatavs izciest sodu piespiedu darbu veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam/, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, ir smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam, noteikti piemērojami soda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā 2013.gada 1.aprīlī, ir izdarīti grozījumi

Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā, kas ir spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, noteikti piemērojami soda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs, naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktu personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam /pers. A/ nosakāmo soda veidu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un izdarīšanas veidu, sabiedrisko bīstamību un radīto kaitējumu, to, ka izdarīts smags noziegums, cietušajam noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir nodarīti miesas bojājumi, radot cietušajiem ciešanas un sāpes. Tiesa apsūdzēto /pers. A/ novērtē kā tādu personu, kurai ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā. Apsūdzētais būdams sodīts kopā deviņas reizes, tajā skaitā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu saistītu ar vardarbību, būdams pēdējo reizi sodīts 2011.gada 1.novembrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 1 mēnesi, 2012.gada 16.novembrī atbrīvots pēc soda izciešanas no Jēkabpils cietuma, kur raksturojas negatīvi, nedzēstas sodāmības laikā, jau 2012.gada 11.decembrī izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu. No kā tiesa secina, ka /pers. A/ savu attieksmi pret likuma ievērošanu nav mainījis, un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tiesa kā /pers. A/ personu raksturojošu apstākli vērtē arī to, ka viņš ir administratīvi sodīts, sodi nav izciesti. Tāpat tiesa nosakot soda mēru ņem vērā, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs un divi atbildību pastiprinoši apstākļi un to, ka sods nosakāms individualizēti. Pie šādiem apstākļiem tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais, izciešot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tāpēc sods par izdarīto /pers. A/ nosakāms tikai brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds sods sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav nosakāms papildsods - mantas konfiskācija, jo krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu konfiscējama.

Lemjot par /pers. A/ sodīšanu, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods - policijas kontrole, ir piemērojams. Tiesa atzīst, ka pār /pers. A/, pēc viņa atbrīvošanās no brīvības atņemšanas soda izciešanas nepieciešama uzraudzība, ka, lai panāktu viņa labošanos, viņš uz samērīgu laiku ir jāpakļauj policijas iestādes noteiktiem ierobežojumiem.

2012.gada 21.decembrī /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā /lietas 73. un 79.lapa/. Piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Pirmstiesas izmeklēšanā cietušais /pers. B/ pieteica kaitējuma kompensāciju Ls 41,39 /58,89 *euro*/ apmērā, kas radusies sakarā ar nolaupīto telefonu, cietušais tiesas sēdē nebija ieradies /lietas 5.-6.lapa/.

Apsūdzētais/pers. A/ cietušā pieteiktās kompensācijas apmēru atzina pilnībā. Pie tādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktās kompensācijas apmērs ir pamatots un pieteikums ir apmierināms, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir izdarījis. Apsūdzētā/pers. A/ izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajam /pers. B/ nodarītajiem zaudējumiem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kompensācija par cietušajam /pers. B/ nodarīto materiālo kaitējumu nosakāma Ls 41,39 /58,89 *euro*/ apmērā.

Lietā kā lietiskais pierādījums ir atzīts CD disks ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, tas atstājams pie krimināllietas /lietas 100.lapa/.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un sodīt **ar brīvības atņemšanu uz 1 /vienu/ gadu bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz 1 /vienu/ gadu.**

Drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā, atstāt negrozītu līdz laikam, kad spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju 58,89 *euro* /piecdesmit astoņi *euro,* 89 centi/ apmērā.

Lietisko pierādījumu - CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem - glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 /desmit/ dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums noteikts 2014.gada 27.februāris.

Tiesnese G.Krieviņa